

Bài văn: Tả một đồ chơi

Từ nhỏ, chắc hẳn ai cũng có những món đồ chơi thật đẹp của riêng mình đúng không? Đối với em, món đồ chơi mà em yêu thích nhất đó chính là chú gấu bông em được bố tặng nhân dịp sinh nhật bảy tuổi của em. Em rất thích chú gấu vì đôi mắt long lanh của nó.

Chao ôi! Chú gấu bông mới đẹp làm sao! Chú cao hơn một gang tay, rộng bằng một gang tay của em. Gấu được làm bằng bông khiến mỗi khi em ôm đều cảm thấy rất mềm mại. Nó khoác lên mình một chiếc áo trắng như tuyết và đi một đôi ủng màu nâu, trông thật dịu dàng.

Đầu chú tròn tròn, phía trên là đôi tai ngắn, nhỏ xíu, lúc nào cũng dựng đứng lên như đang lắng nghe điều gì đó. Mắt nó tròn xoe, đen láy long lanh như hạt nhãn, mắt chú lúc nào cũng mở to như đang nhìn em. Gấu có cái miệng nhỏ lúc nào cũng mỉm mỉm như

đang mỉm cười thật tươi. Em còn đeo cho chú một chiếc logo ở cổ rất đẹp. Thân hình chú nhỏ xinh. Nó có đôi chân ngắn và rất mũm mĩm.

Sau khi học xong, em thường rủ các em của em lấy gấu bông ra để chơi trò gia đình. Chú gấu của em đóng vai một em bé trong gia đình. Chúng em có rất nhiều hoạt động khi chơi. Bác Mẹo đang nấu ăn, mẹ Phở thì trông em bé đó chính là bé gấu, anh Phở thì đang chơi xếp hình, ... Chúng em chơi vui vẻ đến mức quên hết mọi thứ xung quanh. Em thấy rất sáng khoái. Khi chơi xong em cất chú và những đồ chơi khác rất gọn gàng. Chú gấu như một người bạn thân thiết của em. Một hôm nay vì bận ôn thi nên em không có thời gian chơi với chú. Hôm nay em thấy chú ở dưới gầm tủ đồ chơi, em cầm chú gấu lên và nói: "Chú xin lỗi nhé!"

Em đã quen với việc có những món đồ
chơi ở bên cạnh, nhưng đặc biệt hơn đối
với em là chú gấu bông này. Em mong
chú sẽ ở bên em thật lâu, cùng em lớn
khôn mỗi ngày.

- Trương Lê Huyền Trang
4A1

